

דינה כולה הביטה השבוע לתוך תהום גתרה.

הגלותיה, במעמקים האפלים, התגוששו והטרור-הגנדי, החבלה והנקמה, הרצח יים, הפוגרום והליניץ.

אדם בישראל הבין כי אין זה סיוט מה שאירע השבוע בירושלים הוא לבאות. הסלידה והתיעוב היו מהולים ש כי ריקמת-החיים של התרבות ה- לית, שנוצרה במשך שנים רבות, עלולה לע. מדינת-ישראל, שראתה את עצמה של תרבות וקידמה, עלולה להיגרף עכור ולהשתנות עד ללא-היכר.

לשלייה הראשונה. כמה אשליות השבוע, בין קולות-הנפץ של הרימו- זעקות הפצועים ונהימות-הזעם של השפטים (ראה עמודים 10-11).

האשליה כי הטרור הערבי חוסל, אין-מה לחשוש מפניו.

ליה זור-שאבה את כוחה מן הבזו סומי לערבים, הרווח בהוגים רבים, גבר בעיקבות מלחמת-ששת-הימים. היא את ביטוייה בפטוקים כגון: "הם לא יים לשום דבר."

אין צורך בכישרונות מיוחדים כדי את חיי-ישראל לגיהינום. עשרות יצאו בדור האחרון למלחמת-טרור, הם עמים מוכשרים פחות מערביי- ין. הטרור, שהוא תמיד הנשק של יים, מאפשר למעטים להטריד את

במאמץ קטן ובאמצעים מוגבלים. הראשון של הטרור הערבי, שהופעל י אירגונים גדולים ומסורבלים מעבר

ל נעצר עלידי צה"ל לאורך הירדן, כי מאורעות השבוע מסמלים את

ר לגל שני, פשוט ומסוכן יותר: של קבוצות מקומיות קטנות ו-

נות, שהרבה יותר קשה לחסלן. לשלייה השנייה. מתה גם האשליה

הציבור הישראלי יעמוד בכל מיכון לרדת לרמתם של הטרוריסטים.

וגרם שנערך בירושלים המזרחית לפוגרומים שהיו עורכים בריונים

הבים בגטאות היהודיים במזרח אי- משפטי-הליניץ שנערכו בירושלים

בית, לכל מי שנראה כערבי — ובכלל ליהודי פצוע קשה — השלימו את

נה. רום כזה אינו מפריע לאנשי-החבלה.

דווקא אנשי-החבלה מעוניינים ב- מים כאלה, היוצרים מישקע חדש של

ה. אין ספק כי הפוגרום של השבוע לכוחות-החבלה טירונים רבים חדשים.

איש נכון מבין זאת. משה דיין פנה ציבור בקריאה נרגשת ונואשת, והזיר

מפני שרשת-מעשים שתשים לאל כל ית של ישיבה-בצחא של שני העמים,

בתוך אימפריה יהודית מן הסוג ש- חולם עליה.

לם גם דיין יודע כי זה לא יעזור. אה לערבים, שהיא נחלת חלק ניכר

השכבות הנחשלות ביותר בציבור אלי, לא תשעה לאזהרות נבונות.

ים של נקמה וגאולת-דם הם עמודי- בעולמן של שכבות אלו, כמו ב-

ם של הטרוריסטים עצמם. אפשר כימעט למנוע תגובות ספוני

ת של ליניץ ופוגרומים, בכל מיקרה עולת-טרור. הטרוריסטים עצמם סומכים

ך. כמו כל מחתרת, הם מקווים כי בות האכזריות על מעשיהם האכזריים

את הציבור הערבי לידיהם. שיתוף-הפעולה הטיבני של הפאשיס-

משני הצדדים — שיתוף-הפעולה ה- הקיים במרחב.

לשלייה השלישית. האשליה ה- ית שמתה היא האשליה שאפשר

ב בטרור בצורה "נקיה". ה חודשים רוחים בכל רחבי הגדה

סיפורים על חקירות-עינויים והריגת ים שנלכדו. סיפורים אלה יוצרים רקע

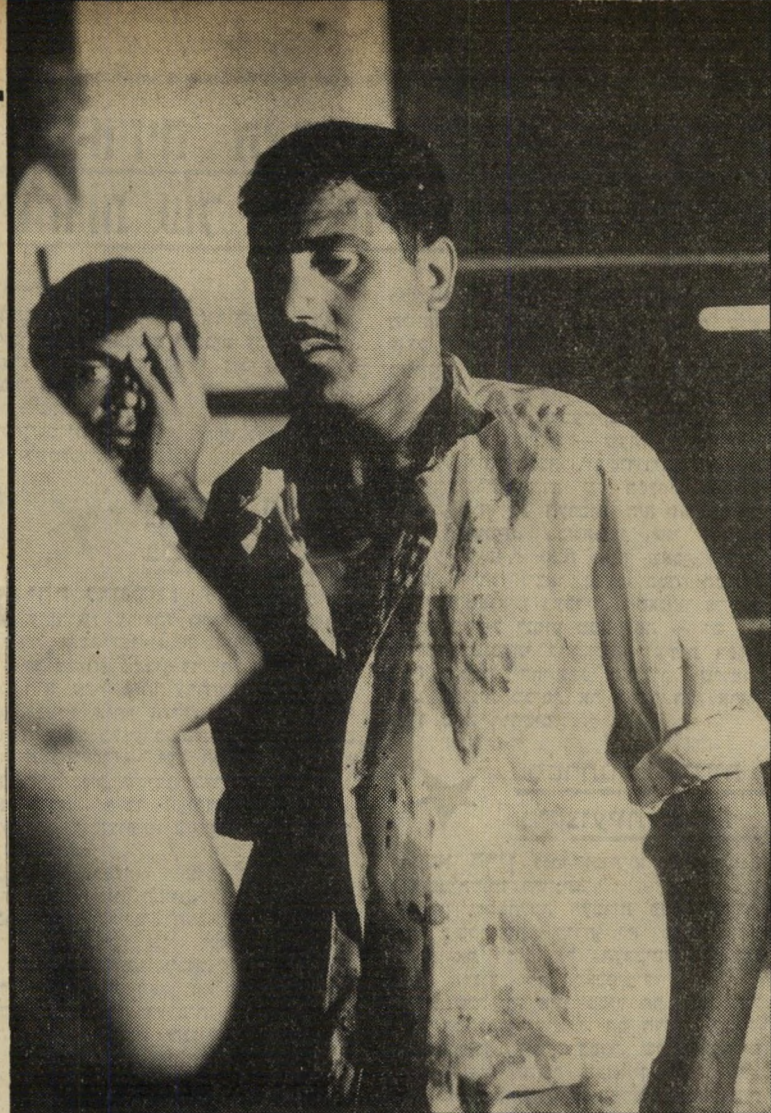
לאירגון קבוצות-מחתרת. ה דיין הבטיח בכנסת לחקור שמועה

שהסתמכה על עדותו של עורך-דין ין לא עמד בריבורו. השבוע טענה

זהה, כי שניה של עצירה ערבית "מפני שנתקלה בולת". מחמת-הטרור היא מלחמה אכזרית, וגם

מה בטרור תהיה יותר ויותר אכזרית. (המשך בעמוד 14)

אות לבאות?

הערבים

שהוכו עלידי ההמון היהודי המתפרע והזועם הם נעמן יוסוף ג'דאללה מיטק (מימין) מחברון, ונעים אחמד אוטהוד מעזה (ידו על עינו). בתמונה נראים השניים כשהם מובאים למסרת נפת-ירושלים, שם הגישו תלונה.

כלי החופת

הוא הרימון שני- צא ליד תחנת-ה- אוטובוסים של אגד, בסרם הספיק להתפוצץ.

היהודי

ידי ברוך (28) נפצע בביטנו ובמעיו מרסי-הרימון שהתפוצץ ליד בית החולים ביקור חולים. ההמון המתפרע שחשב אותו לערבי, רמס אותו ברגליו, לאחר שנפצע. הוא ניצל עלידי חבר, ועתה הוא שוכב חסר-הכרה, במצב אנוש.

ליניץ היללות והליניץ

